

at give mere i det enkelte gaaende Meddelelser om det Arbejde, som Udenrigsministeriet i sine Besvarelser af Folkeforbundets Henvendelser og paa anden Maade udfører paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch berørte ligeledes dette Punkt. Det glædede mig særligt, at det ærede Medlem i denne Forbindelse nævnte Ønskeligheden af igen at finde en fast Ordning af Udenrigsministeriets Arbejde med alle de Spørgsmaal, der vedrører Folkeforbundet. Jeg tror, at det vil være nødvendigt, hvis der virkelig skal kunne ydes en værdifuld Indsats fra Danmarks Side paa dette for Landets hele internationale Stilling saa afgørende Omraade, at fastholde den Tjenestemandstilling, hvis Indehaver er særlig fortrolig med disse Spørgsmaal. Det af det ærede Medlem fremsatte Ønske har derfor min varme Tilslutning. Det samme gælder det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem berørte i denne Forbindelse, nemlig om en dansk Repræsentation i Genève — et Spørgsmaal, som jeg ganske rigtigt selv i længere Tid har overvejet. Desværre lykkes det mig ikke i forrige Rigsdagssamling at overbevise Rigsdagen om Nødvendigheden heraf. Jeg er imidlertid helt enig med det ærede Medlem i, at det er af afgørende Betydning for Danmarks Deltagelse i Folkeforbundsarbejdet og for at kunne følge dette paa alle Omraader, som kan have Interesse for os, at Danmark gennem en Repræsentant i selve Genève kan opnaa den i saa Henseende nødvendige Kontakt med de førende Personligheder i Folkeforbundet — ikke blot med de Repræsentanter for Landene, der giver Møde ved Delegeretforsamlingerne, og med andre Landes faste Repræsentanter ved Forbundet, men ogsaa — og ikke mindst — med det Personale, som gennem det daglige Arbejde ved Folkeforbundets Sekretariat over en stor Indflydelse, og hos hvem man kan hente Orientering om alle Spørgsmaal, der direkte eller indirekte har Interesse for os. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, at Udgifterne til en saadan Post vil for en stor Del blive dækket af de Besparelser, man kan indvinde ved at undlade at sende Specialdelegationer til Genève. Det er da ogsaa min Hensigt med det første at bringe dette Spørgsmaal frem til indledende Drøftelse i det udenrigspolitiske Nævn, i Forbindelse med forskellige Spørgsmaal vedrørende Folkeforbundet.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen omtalte et Par Tilfælde, hvor Selv-

styrebevægelsen har fundet en uheldig Omtale i den udenlandske Presse. Det ærede Medlem nævnte saaledes en Artikel i Pariserbladet „La Presse“ og spurgte, hvad vor Legation i Paris i den Anledning havde foretaget sig. Jeg kan hertil svare, at Presseattachéen omgaaende indsendte Artiklen til Ministeriet, samt at han satte sig i Forbindelse med Bladet, oplyste det om dets Vildfarelse og advarede det imod at fortsætte i dette Spor.

I øvrigt holder Legationen og dens Presseattaché sig til Stadighed i Kontakt med saa mange af de betydnende Blade, som den kan overkomme. Dette lader sig dog ikke udføre paa den Maade, at man under enhver Sag og under enhver Fase af en Sag paa Forhaand søger at oplyse Redaktionerne; en alt for paagaende Fremgangsmaade i den Henseende vilde virke trættende og let fremkalde Mistænk-somhed. Man maa indskrænke sig til en mere almindelig Forhaandsinformation og saa tilstræbe en saadan Forbindelse, at Bladene af sig selv søger Vejledning, hvis de er i Tvivl.

Hvilken Fremgangsmaade man nu maatte bruge, saa vil det selvfølgelig ikke kunne hindres, at et uheldigt Telegram nu og da slipper igennem og tilmed sættes lidt stærkt op i et og andet Blad. Men i det store og hele er de Forhold, der vedrører Selvstyrebevægelsen, blevet behandlet særdeles korrekt i de ledende franske Blade.

Den anden Artikel, det ærede Medlem Hr. Holger Andersen nævnte, og som har staaet i et Blad, der kalder sig „Politische Wochenschrift“, har Udenrigsministeriet ikke kendt, før det ærede Medlem drog den frem. Maa jeg i den Forbindelse bemærke, at baade Udenrigsministeriet og vore Repræsentationer naturligvis saa godt som muligt holder sig underrettet om alt, hvad der fremkommer af Vigtighed for os i Blade og Tidsskrifter af virkelig Betydning; men det kan naturligvis ikke undgaas, at der i Publikationer af inferior Betydning kan fremkomme Ting, som man ikke bliver opmærksom paa. Ærede Medlemmer, der lejlighedsvis faar saadanne udenlandske Publikationer for Øje, vilde derfor gøre Udenrigsministeriet en stor Tjeneste, hvis de vilde indsende disse til Udenrigsministeriet, medens de endnu er saa friske, at der eventuelt kunde reageres imod dem omgaaende.

Det viser sig, at nævnte Ugeskrift er særdeles beskedet af Format og Udstyr, og at hele det Forlag, som udgiver det, er